

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

Zpravodaj obcí Doubravice, Velehradku a Zálesí

Vychází: 28. října 2011, počet stran: 15

Cena: 10 Kč

PODZIMUVÍLA

Vím to, vím a snad jsem si vás udobřila těmi posledními dny krásného babího léta. Byla jsem tolik nedočkavá, tak jsem spěchala a dělala všemožné kousky uličnické, abych své sestřičce znepríjemnila letošní pobyt na zemi natolik, aby brzy utekla zpátky do hajan. Ach, jak se stydím – její snaha o slunečné dny, touha po teplých večerech schovaných do hedvábně černých šátků s třpytivými hvězdami – vše jsem jí zničila svými vpády. Posílala jsem mraky, aby se spolu praly víc než obvykle, podzimním chladem jsem obalila rtuti teploměřů, aby mě nespálil žár, až k vám vkročím. Tváře plné prudkého větru jsem činila prázdny téměř dnes a denně, jen aby mi Létavíla nezabírala už místo. Přitom jí právem náleželo – však to tak máme mít spravedlivě rozdělené. Ale já neposlechla a chvátala jsem, abych se mohla znovu po roce vyparádít na podzimní bál. Jak jsem sobecká! Hlavou se mi honily pouze myšlenky na to, jak nádherně se budou mé až ke kotníkům dlouhé rezavé vlasy lesknout během brzkého západu slunce a zdobit je bude princeznovsky půvabná korunka z červených šípků. Náušničky z lískových oříšků a stejně takové korále a náramky a prsteny a viděla jsem se už v nadýchaných šatech sešitých z barevného spadaneho listí, tuhle žlutý, tam zas červený lístek. V pase bych měla upletený cop z pestrých jiřin, který by volně spadal do vlečky lehounké jako krajková ranní mlha. Voňavá po šťavnatých jablkách i modroučkových švestkách bych nechala své nohy, obuté do bot ze šustí z kukuřice, tančit po posekaných loukách, po uvláčených polích a v lesích bych opatrně kličkovala mezi hříbky. Jejich hnědé hlavičky jakoby mi ukazovaly cestu, kudy na palouček. Odtud bych – schovaná za stromy – pozorovala zvěř a žasla nad čarami a kouzly, kterými příroda vládne světu. Jak já jim závidím jejich rodiny, kdy všichni společně mohou užívat sebe navzájem. Takové štěstí já nemám ... Možná, že proto jsem nakonec tak chvátala – nechtěla jsem být sama. Alespoň na pár dní jsem toužila po společnosti jedné z mých sestřiček. Přála jsem si sdílet s ní každíčkou maličkost, každý pocit, prožívat radost z nově narozených dešťových kapek i slunečních paprsků. A místo toho jsem ji svou unáhleností vyhnala a pracně se snažila lidstvu to ztracené léto vynahradit. Ale neumím to – dokážu jen to své, babí. Naučila jsem se pouze poprosit pavoučky, aby svými nitkami hladili vzduch a šimrali vše, co potkají. Jde jim to tuze dobře, však i mně samotné se kolikrát přihodilo, že jsem ve svých bronzových vlasech našla namotané stříbrné provázky. Mám je za tyhle ozdoby moc ráda. Mám všechno živé moc ráda. Zatím neumím říct, jak dlouho se ještě zdržím – je docela možné, že kvůli svému zbrklému a nevychovanému vpádu budu potrestaná a Zimývíla mě zbaví mé vlády o pár týdnů dříve, než by tomu správně mělo být. Třeba se ale nade mnou sestřičky slituji a poznají, že jsem si svou chybu uvědomila a snažila se ji co nejvíce odpracovat. Nevím ... to všechno se teprve uvidí.

Vaše Renata Derdová

Zprávy z „radnice“

- Muž, který 28. 6. 2011 ve 14.30 hod pod vlivem alkoholu rozbil skleněnou výplň okna autobusové zastávky v Doubravici, skleněnou výplň úřední desky a ulomil kovový sloupek označení autobusové zastávky, byl souzen.

Samosoudce Okresního soudu v Trutnově ho uznal vinným z přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 Trestního zákoníku. Byl odsouzen ke 4 měsícům odnětí svobody podmíněně se zkušební dobou 1 rok + náhradu škody. Rozhodnutí nabylo právní moci 5. 8. 2011.

- K volnému pobíhání psů – ve všech částech naší obce se stále častěji objevují volně pobíhající psi. Nejsou to „bezdomovci“, většinu z nich znám a vím, že na noc budou zase ve svém pelíšku. Důvody potulky mohou být různé – špatně zajištěná branka, háravá fena v okolí, ale velmi často se stává, že jejich páníček takto řeší venčení psa. Každému z nás se už stalo, že mu pes, buď při vycházce, nebo z domova utekl. Ale pokud majitel venčí psa tímto způsobem, je to v rozporu se slušným chováním a i s platnou vyhláškou obce o volném pobíhání psů. Není podstatné, jestli pes má, či nemá potřebný výcvik, jestli je, nebo není agresivní. Vyhláška zakazuje volné pobíhání všech psů po celém zastavěném území obce. Volným pobíháním je i vedení psa bez vodítka „u nohy“. Nikdo neví, jak může pes zareagovat na nepříjemný podnět z okolí. Ve vyhlášce jsou vyjmenována místa, kam psi vůbec nemají přístup. Vyhláška platí pro všechny psy, kteří se zde nacházejí, tedy i pro ty, kteří jsou registrovaní v jiné obci. Budeme v každém jednotlivém případě majitele psa nejprve písemně informovat, že porušuje platnou vyhlášku. Pokud na upozornění

nebude reagovat, nezbude než řešit věc jako přestupek u přestupkové komise ve Dvoře Králové n. L.

- Od úterý 25. 10. 2011 je v obci, na silnici 325, ve směru od Zátluk, instalován měřič rychlosti – radar. O instalaci zařízení rozhodlo zastupitelstvo a celou povolovací proceduru i technickou přípravu měl na starosti místostarosta p. Valášek. Nebylo to jednoduché, ale instalace je dokončena včas, vše je funkční.

- 31. 10. 2011 končí termín prací na úpravách Ježkova domu. Dnes, kdy píšu tento příspěvek, je už jisté, že termín bude splněn. Dům získal zateplení celého obvodového pláště, proběhla kompletní výměna oken za plastová a koupelna Diakonie spolu s byty pro seniory mají solární ohřev vody / mimochodem velmi účinný/. Během úprav se dbalo o maximální zachování původního vzhledu budovy, jak ho známe před započítím prací. Týkalo se to barvy a struktury omítky i velikosti, barvy a členění oken. Jako u každé práce na starší budově se objevovaly nečekané komplikace a je nutno říci, že si s nimi dodavatel - firma Pavelka Jaroslav P.K.P. a jeho subdodavatelé stavebních a montážních prací dovedli vždy poradit. Velkou zásluhu na koordinaci prací, na kontrole rychlého a přesného provedení všech dohodnutých připomínek má dozor stavby p. Munzar. Jeho přičiněním byl realizován i poměrně jednoduchý, ale jak se ukazuje účinný způsob zamezení provláhání stěn objektu.

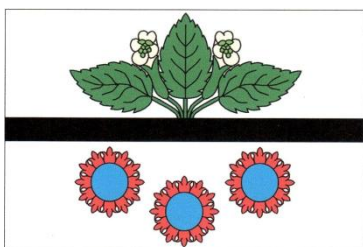
- Byl dokončen a vystrojen úspěšný hydrogeologický vrt, cca 30 m od

stávajícího vrtu u Vánočních ozdob. Jeho vydatnost a kvalita vody jsou dostačující. V současné době probíhají projekční práce na propojení obou vrtů, jejich ovládání a měření. Bude vybudováno také oplocení celého prostoru v rámci ochrany vodního zdroje.

- Probíhají projekční práce na rekonstrukci Sádovské cesty. Pro náhlé a vážné onemocnění projektanta se projekt o cca 12 dní zdržel. Výsledkem prací by měl být dvouvariantní návrh řešení, který bude po svolení definitivního postupu dopracován do projektu pro stavební povolení a realizaci. Rekonstrukce vlastní vozovky není

problém, ten tkví hlavně ve vhodném odvedení povrchových a prosakujících vod. Bez vyřešení odvodnění by se nová konstrukce cesty během několika roků začala rozpadat.

- Chtěl bych poděkovat JK Zálesí – Rangers za odvedení těžké a na volný čas náročné práce. Provádějí kontrolu usazení a ovladatelnosti všech požárních hydrantů v obci. Tam, kde došlo vlivem času nebo dopravy ke ztíženému přístupu k ovládání hydrantů, provedli jeho podložení, vycentrování a uložení do štěrkového lože, které zajistí drenáž ovládacího prostoru a jeho zanášení zeminou.

15. 8. 2011 projednávalo zastupitelstvo obce výběr budoucího znaku a vlajky obce. Jedná se o součást příprav oslavy pětistého výročí první písemné zmínky o naší obci (1513). Dlouho před zasedáním byl soubor návrhů v barevném provedení vystaven na všech veřejně přístupných místech v obci spolu s výzvou, aby se občané vyjádřili k návrhům a sdělili svůj tip na vítězný znak a vlajku. Zároveň jsme rozeslali sms zprávy, že jsou návrhy k dispozici. Na našich internetových stránkách jsme s vydatnou pomocí Honzy Štěpána zveřejnili totéž barevné vyobrazení a přidali i hlasovací zařízení. Na zastupitelstvu byl zveřejněn výsledek hlasování. Hlasy občanů se v internetovém a klasickém dostaly do nerozhodného stavu – a to mezi návrhy znaku č 1 + vlajka 1-2 a znakem č.3 a vlajkou 3-2. Rozhodnutí bylo na zastupitelstvu. Po diskusi proběhlo hlasování, v němž zvítězila varianta znaku č. 3 a vlajky č. 3-2 a to rozdílem jednoho hlasu. Rozhodnutí bylo předáno heraldikovi, p. Kasíkovi, a následně spolu s žádostí u udělení těchto symbolů na heraldickou komisi Parlamentu ČR k připomínkování. Čekáme na výsledek.

8. října 2011 zemřel skvělý člověk a slušný chlap – pan Ing. František Štindl. Rozloučili jsme se s ním ve čtvrtek 13. 10. na trutnovském hřbitově. Franta vždy mluvil i jednal na rovinu a rád si vzpomínám na spolupráci s ním, když působil jako místostarosta obce. Ale i potom jsem se na něho mohl kdykoliv s důvěrou obrátit o radu a pomoc. Přesto, že v Doubravici už dlouho nebydlel, jeho nepřítomnost tady na Zemi mě trápí.

Vít Paula

Informujeme

⇒ Na jednáních, která proběhla mezi zástupci obcí a České pošty, s. p., se Česká pošta, s. p. zavázala informovat obce o změně způsobu obsluhy v předstihu 6 měsíců. V souladu s touto dohodou vás informuji, že v současné době nepřipravujeme změnu způsobu obsluhy obyvatel vaší obce.

Ing. Drahomíra Dráždilová, provozní ředitelka regionu, Region Východní Čechy

⇒ Nařízení Královéhradeckého kraje č. 1/2011 ze dne 22. 6. 2011, kterým se vymezují úseky silnic II. a III. třídy KHK, na kterých se pro jejich malý dopravní význam nezajišťuje sjízdnost odstraňováním sněhu a náledí je k nahlédnutí na obecním úřadě.

Zasedání zastupitelstva obce

Z á p i s č. 06/2011 ze zasedání zastupitelstva obce Doubravice, které se konalo dne 19. září 2011 v zasedací místnosti OÚ v Doubravici

(upravená verze z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osob. údajů dle zák. o ochraně os. údajů, neupravená verze je k nahlédnutí na OÚ)

Začátek: 18.00 hod.

Přítomno bylo 8 zastupitelů z 9 a 3 občané. Ověřovateli zápisu byli určeni ing. W. Grzegorz a p. M. Valášek.

Zapsáno: 23. 9. 2011

Program byl bez připomínek v konečné podobě vč. bodů č. 1, 4 a 6:

- 1) Rozpočtové opatření č.06/11
- 2) Koupě pozemku pro přístup k novému vrtu u Vánočních ozdob
- 3) Žádost organizace
- 4) Obecní knihovna
- 5) Rekonstrukce Sádovské cesty
- 6) Diskuze, různé, závěr

1) Rozpočtové opatření č.06/11

Bylo předloženo rozpočtové opatření č. 06/2011, které nařídil starosta dne 1. 8. 2011 - příjmy se zvyšují o 21 600,-Kč a výdaje se zvyšují o 37 200,-Kč.

Usnesení č.01/06/11: ZO souhlasí s navrženým rozpočtovým opatřením. 8 pro, proti 0, zdržel se 0

2) Koupě pozemku pro přístup k novému vrtu u Vánočních ozdob

Připravuje se kupní smlouva na pozemek pod novým vrtem u Vánočních ozdob. K dostatečnému přístupu je nutné dle vyhotoveného GP k části p.p. 1235/1 přikoupit ještě 36m² ze sousedního pozemku č. 614. Tím vznikne nová parcela č. 1235/6. GP již zohledňuje i věcné břemeno vstupu majitelů na zbývající části jejich pozemků. Předpokládaná výměra ani cena se však nezměnila. Starosta požádal ZO o souhlas s odkupem 36m² poz.p.č.614.

Usnesení č. 02/06/11: ZO souhlasí s odkoupením části pozemku p. č. 614 ve výměře 36m² a části p. p. 1235/1 , vše dle GP č. 288-207/2011 v obci a katastrálním území Doubravice u Dvora Králové. Zároveň pověřuje starostu k podpisu kupní smlouvy na výše uvedený pozemek.

8 pro, proti 0, zdržel se 0

3) Žádost organizace

Organizace si požádala o poskytnutí finančního daru na provoz. Usnesení č.03/06/11: ZO rozhodlo neposkytnout v letošním roce finanční dar organizaci. V letošním roce rozpočet již nedovolí příspěvky poskytovat. 8 pro, proti 0, zdržel se 0

4) Obecní knihovna

Paní Ewa Jarolímková se obrátila na ZO s návrhem na svěřeni obecní knihovny do její péče. Chtěla by oživit dění v knihovně jak pro děti, tak i pro dospělé. Získala kontakt na PhDr. Lenku Antošovou z knihovny v Hradci Králové. Nejprve se k návrhu musí vyjádřit stávající knihovník p. Exner. Pokud se rozhodne ukončit svou činnost v obecní knihovně, měl by do dalšího zasedání ZO podat návrh na skončení své funkce knihovníka.

5) Rekonstrukce Sádovské cesty

Obec již získala pasport MK Sádovská a bylo provedeno geodetické zaměření stavby a následné uznání existence stavby. Pokračovat se bude objednááním studie rekonstrukce Sádovské cesty. Studii provede firma DIK s.r.o. Trutnov.

Usnesení č.05/06/11: ZO souhlasí s objednááním studie rekonstrukce Sádovské cesty a pověřuje starostu k podpisu smlouvy s uvedenou firmou. 8 pro, proti 0, zdržel se 0

6) Diskuze, různé, závěr

Dotazy: blikající veřejné osvětlení na Sádovské cestě

- za přibližně 2 týdny bude probíhat prohlídka a následná oprava veřejného osvětlení v celé vesnici

Psalo se před 20 lety

Připomínáme si dvacetileté jubileum Doubravického občasníku, zavzpomínejme na dění v obci a na ty, kteří se na tomto dění osobně podíleli. Někteří z nich už bohužel nejsou mezi námi.

⇒ V říjnu 1991 vyšlo třetí číslo Občasníku, hned v úvodu si odpovědný redaktor, pan Jiří Exner, stěžuje na nedostatek příspěvků a vyzývá občany, doubravické spolky i všechny komise OÚ, aby prostřednictvím Občasníku informovali o své činnosti.

⇒ Ze Zpráv z radnice jsme se dověděli, že pánové Josef Štěpán, Miloslav Rejl a Ladislav Kuliha se „chopili příprav výstavy o minulosti Doubravice“. Výstava byla uspořádána pod patronátem Kulturní komise Obecního úřadu v Doubravici k 73. výročí vyhlášení samostatné Československé republiky a konala se ve dnech 26. – 28. října 1991 v Ježkově domě.

⇒ Velice pečlivě upravený a čistý hřbitov byl zásluhou „pana Hanke, který se tam doslova nadřel v moři kopřiv a plevele v okolí a který s pomocí pana Jaroslava Brdičky dal do pořádku i vlastní areál hřbitova.“

⇒ Vzhledem k vzrůstajícímu počtu krádeží i vandalských činů v obci se před dvaceti lety objevila myšlenka na vznik místní policie. „Přítomnost dvou až tří chlapů, kteří by se nepravděpodobně objevovali v obcích svého rajonu i několikrát denně a se kterými by během služby nebyla zrovna legrace, by určitě lidem poskytla potřebný klid.“

⇒ Jak se před dvaceti lety nakládalo s komunálním odpadem? Kontejnery na

tříděný odpad, kromě toho na sklo, nebyly, domovní odpad jsme soustředili do velkého obecního kontejneru. Toho roku se komunální odpad začal vozit na mnohem vzdálenější skládku do Čermné (do té doby se vozil na skládku do Nouzova), odvoz jednoho kontejneru a uložení jeho obsahu vyšlo na 2000,- Kč, proto pan starosta apeloval na obyvatele vesnice, aby do kontejneru neházeli to, co tam nepatří, jako klestí, ostříhaný živý plot atd. Odvoz odpadu hradila obec, ale vzhledem k zmíněné ceně se začalo uvažovat o finančním podílu občanů.

⇒ Začátek devadesátých let byl i dobou, kdy se mnohým „vrací do rukou jejich původní majetek, ať už jsou to pole, louky či domy.“ V souvislosti s tím pan starosta vyzýval restituenty k důstojnému chování, neboť ti lidé, kteří „v jejich majetku např. bydlí, nejsou ti, kdo jim způsobili křivdu.....Ti praví viníci jsou teď buď v pekle, nebo se odněkud klidně směřjí tomu, jak se ti lidé, se kterými celý život manipulovali, mezi sebou už zase nenávidí a škodí si.“

⇒ Pan Ing. Josef Brož informoval o své spolupráci s výzkumným ústavem ECOMA provádějícím výzkumy veřejného mínění. Pro tento ústav pan Brož prováděl tazatelskou činnost. „Každý druhý měsíc mi tedy Ecoma posílá deset dotazníků a mým úkolem je vyplnit je s obyvateli naší obce. Musím vybírat rodiny podle požadavků ústavu – podle počtu členů domácnosti, podle věku, zaměstnání apod.“ Dotazníky byly zaměřeny na ekonomickou situaci československých rodin.

⇒ Bohatou činností vyvíjel dětský zájmový kroužek KLUB. V zasedací místnosti OÚ se každé pondělí scházelo 15 – 20 dětí ve věku od čtyř do třinácti let. Děti se mohly věnovat různým výtvarným a dramatickým činnostem díky finanční podpoře OÚ, místní skupiny ČSČK

a dobrovolných hasičů. Všichni účastníci měli v Klubu možnost získat potřebné znalosti z oblasti zdravotně a odznak Mladý zdravotník. „Hlavní náplní činnosti v tomto roce je však příprava programu, který bude součástí oslav 400. výročí narození J. A. Komenského. Zvolna přichází na svět pásmo, ve kterém své dovednosti předvedou jak malí zpěváci a malíři, tak i mladí recitátoři, tanečníci a hudebníci.“

⇒ Vzpomínka byla v tomto čísle Občasníku věnována učiteli Josefu Černému, který v Doubravici ve funkci učitele a později řídicího učitele působil 40 let. Josef Černý se zapojil snad do všech oblastí činnosti v obci, působil mezi dobrovolnými hasiči a v Národní jednotě severočeské (byl předsedou a divadelním režisérem), v roce 1912 byl jedním ze zakladatelů tělovýchovné jednoty Sokol. V letech 1924 – 1932 byl starostou obce, během jeho starostování byla provedena elektrifikace Doubravice (První světlo se rozsvítilo 21. října 1927.) V době velké hospodářské krize se Josef Černý zasloužil o zavedení nové sklářské výroby v naší obci – vánočních ozdob. Zemřel 21. října 1952 ve věku 66 let.

⇒ V sobotu 21. října 1991 zahájila základní organizace ČČK v Doubravici stálý bazar zboží všeho druhu, hlavně ošacení, obuvi, hraček atd. V pátek se věci do bazaru přijímaly a v sobotu a v neděli se prodávaly. Další bazary měly být vždy každou první sobotu v měsíci. *Během let se organizace bazaru pozměnila, jeho duší byla především paní Křížová, díky vytrvalosti paní Fátorové a paní Haňáčkové funguje dodnes.*

Lucie Baliharová

Přestože ještě tento rok neskončil, přináším malé poohlédnutí za činností sdružení v jeho uplynulé části. O velmi vydařených jarních jezdeckých závodech pořádaných na Zálesí bylo zmíněno v minulém vydání Občasníku, proto budu pokračovat dalšími událostmi.

I přes uspěchanou dobu si snažíme najít kousek volného času, abychom se společně sešli třeba jenom k posezení u táboráku s opékáním špekáčků nebo se vypravili na výlet. Na jeden takový výlet na kolech jsme se vydali v červencovou sobotu. Sešli jsme se v hojném počtu u zastávky a vyjeli směr Bílá Třemešná. Doprovázela nás tři auta s těmi, kteří nemohou absolvovat cestu na kole a samozřejmě dělali technický doprovod celé skupině. První zastávka byla na přehradě Les Království. Pokračovalo se na Nemojov, Starobucké Debrné, Hájemství – naučná stezka Městských lesů. Utábořili se v příjemném prostředí altánu, rozdělali oheň, uvařili „zálesácký buřtguláš“, poseděli, poučili se a odjeli zpět domů. Na zpáteční cestě přibyla k naší zastávce ještě cukrárna v Bílé Třemešné a Zátlucký rybníček. Počasí nám přálo a celý den se velice vydařil.

Prázdniny ubíhaly a nám se přiblížila příprava podzimních jezdeckých závodů. První zářijovou sobotu opět ožilo Zálesí sportovní akcí. Začátek školního roku sice poznamenal závody nižší účasti, ale přesto se sjelo na 60 koní a soutěžilo se až do pozdních odpoledních hodin. Pravidelnými návštěvníky a hosty našich závodů jsou obyvatelé Domova Sv. Josefa v Žírči, kteří mají možnost po skončení soutěží si živého koníka pohladit a někteří se i na hřbet koně posadit. Znovu bylo počasí na jedničku, celý den proběhl ke spokojenosti všech zúčastněných.

Po náročné práci přípravy jezdeckého dne následovala odměna v podobě celodenního výletu pro všechny, kdo nechtěli jenom sedět sami doma, ale pobýt ve společnosti přátel. Naplánovali jsme cestu za poznáním (ne za nákupy) do Polska. Pro velký počet účastníků byl objednan autobus. Na úvod naší cesty jsme zajeli do oblíbené smažírny ryb. Po konzumaci vynikajícího smaženého pstruha, následovala další část naší cesty. Tímto místem byl Dinopark v Karlowě a výstup na vyhlídku Stolových hor. Po té jsme zajeli do lázeňského městečka Kudowa Zdrój. Prošli tamní kolonádou, vypili kávičku v místní cukrárně a pokračovali ve zpáteční cestě. Poslední zastávkou byla již v Čechách Jiráskova Chata Dobrošov s rozhlednou. Krásný výhled do širokého okolí, chutná večeře a návrat domů. Po celý den nás doprovázelo krásné slunné počasí.

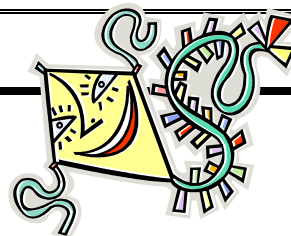
Nezahálely ani naše klubové jezdkyňe na svých koních. I v letošním roce úspěšně reprezentovaly Zálesí v rámci východočeského regionu. Zúčastnily se celkem 18 jezdeckých závodů a přivezly 11x první místo, 13x druhé místo, 13x třetí místo a mnoho dalších dekorovaných umístění. Na mistrovství juniorů královéhradeckého kraje obsadila Tereza Sedláčková s valachem Astrologem 4. místo.

Rovněž se Rangers zúčastnili několika turnajů v malé kopané.

Za kolektiv občanského sdružení JK Zálesí,
Ilona Sedláčková

Řešení skryvaček ze str. 14: Přelouč, Most, Tachov, Cheb, Chomutov, Kadaň, Náchod, Slaný, Kolín, Praha, Tábor, Příbram, Volary, Kladno

Dračí rej na Zálesí

*Na Zálesí vítr fouká, děti bude plná louka
nebe bude plné draků, nebudem se báti mraků
bude to tam dračí rej, užijem si ten den NEJ!*

... lákal JK Zálesí – „Rangers“ na IV. VELKOU DRAKIÁDU. Asi tři desítky draků i se svými majiteli se sešli na vršku Záleského kopce v neděli 23. října ve 13 hodin, aby změřili své síly v šestnácti kategoriích – dospělácký a dětský nej. drak, nejvyšší let, nejhezčí drak domácí výroby nebo kupovaný, nejmladší či nejstarší drakovod atd. Porotce měl nelehký úkol vybrat toho správného. Nejvíce ho oslovil drak domácí výroby, kterého si pouštěl nejstarší účastník drakiády před čtyřiceti lety a ještě nyní dokázal konkurovat svým letem novým drakům. Počasí přálo drakům i organizátorům, letové podmínky byly ideální, a proto draci bez obav mohli vyrazit vstříc výšinám. Bohužel mnozí drakovodi podcenili délku šňůr a jejich draci, ač chtěli výš a výš, byli v rozletu omezeni. Tak se vítězem kategorie „Nejvyšší let“ stal drak s nejdelším vlascem, shlížel na hemžící se pozemšťany z úctyhodné výšky 500 metrů. Všichni výherci byli náležitě odměněni. Ti, co se do žádné kategorie nevešli, nemuseli být smutní, neboť odměna byla pro všechny zaregistrované.

Zálesáckým se zase povedla akce po všech stránkách, pohodová atmosféra, ideální podzimní počasí, skvělé občerstvení....

Lucie Baliharová

Sport

► 6. srpna se konal tradiční turnaj v malé kopané, Memoriál bratří Menclů.

► 27. srpna v 9.00 nejstarší občan Doubravice, sportovec tělem i duší, Čenda Petřík, slavnostním výkopem zahájil I. Veteran cup - memoriál Mirka Palečka. Tento turnaj, určený sportovcům nad 35 let, by se měl stát novou sportovní tradicí v Doubravici.

Když nás osud s úsměvem hodil do staré dobré Anglie, ocitla jsem se zhruba na týden v absolutním zmatku. Bloudila jsem všude – v nové zemi, v novém domě a chvílemi i v novém autě. Připadá vám to nemožné? Tak to jste nejspíš ještě nikdy nehledali řadicí páku ve dveřích!

Jak každý ví, Angličané si navzdory kontinentálním změnám uchovali jízdu vlevo, takže prakticky všechno na anglických silnicích je zrcadlově obrácené oproti tomu, na co jsme zvyklí doma. Což samozřejmě znamená, že řidič z našeho pohledu sedí na místě spolujezdce a řadicí páku tak obsluhuje levou rukou. Naštěstí všechno zrcadlové není – brzdu a plyn stále ještě najdete v dosahu své pravé nohy:))

Jak se ukázalo, tak řadicí páka na opačné straně byla nejmenší potíž.

Pokud šlo o mě, tak já jsem měla s anglickým autem další dva problémy, z nichž jeden se dal obejít a druhý se holt musel nacvičit. Tak za prvé jsem se nedokázala při couvání otáčet přes levé rameno – přišlo mi to šílené a pořád jsem měla tendenci nakukovat dozadu mezerou mezi opěrkou a okenním sklem. Díky tomu, že jsem uměla couvat i podle zrcátek, jsem se v Anglii prostě spoléhala především na ně. Jo, a zpětné zrcátko jsem taky v prvních dnech nemohla najít:))

Dále jsem zjistila, že mám problém odhadnout, jak daleko je levá – tedy ode mne vzdálenější – strana vozidla od překážek. Byl to nezvyk, možná umocněný i tím, že jsem velmi vyhraněný pravák a na tu levou stranu mám prostě horší odhad. Rozhodně to bylo ze začátku velmi nepříjemné, protože na venkově

v Surrey, kde jsme žili, jsou silničky velmi úzké a odhad jsem si tak trénovala mnohem častěji, než mi bylo milé.

Po dalších zkušenostech jsem došla k závěru, že pro našince je menší problém projíždět Anglií ve vlastním – tedy pravostranném – autě. Jakmile totiž projedete první kruhový objezd proti srsti, tak už to vlastně máte. Doporučuje se mít s sebou spolujezdce, aby sbíral parkovací lístečky u vjezdu do placených garáží – jinak se hezky proběhnete. Jenom pozor pokaždé, když po zastávce znovu vyrážíte na silnici! Zvyk je železná košile a jízdu v protisměru si dovolit nemůžete – aspoň ne na dlouho.

Myslet opačně

Když jsme se přestěhovali na anglický venkov a začali používat anglické auto, tak jsme samozřejmě nedostali žádný čas na přivykání – bylo to jako skok do vody. A vy víte, že to musíte zvládnout, jinak se stanete pro ostatní smrtelným nebezpečím.

A tak se zařatými zuby projedete svůj první kruhový objezd, odbočíte vpravo přes protější pruh, a na dálnici spěcháte v tom nejpravějším pruhu. Zvyknete si, ale ty první dny je řízení únavné – jednak člověk ještě bloudí v novém prostředí a potom je náročná ta neustálá kontrola, zda se vám mozek nepřehodil na autopilota, a vy nejedete, kde nemáte.

Násilné a rychlé přecvičení na druhostranné řízení se dá zvládnout i v případě, že jste zkušený řidič s mnoha automatickými návyky. Člověk si jen opakuje: hlavně to v případě maléru nestrhnout vpravo – bylo by jen hůř! A

potom se přistihnete, že ze všech problémů vám zbyl jediný.

Stává se to hlavně v noci, když jste někde na silnici prakticky sami. V klidu jedete, posloucháte rádio a najednou přijde okamžik strašné nejistoty, až paniky – jedu dobře? Jsem na správné straně? A honem hledáte nějaké dopravní značky, kontrolujete středovou čáru a vyhlížíte jiná auta. Rychlé ověření a... uf, to je úleva.

Za nějaký čas si zvyknete tak, že už bez přemýšlení přicházíte k autu ze správné strany a před výjezdem na hlavní netočíte hlavou jako pomatený kanár. Není se čemu divit – říká můj australský kamarád. Ježdění vlevo je prý pro člověka přirozenější! Už si nevzpomínám, kterou z teorií pro podporu tohoto tvrzení použil, ale po příjezdu domů jsem mu musela dát za pravdu.

Byla jsem si jistá, že návrat k pravostrannému řízení bude snadný. Vždyť jsem tak jezdila celý život a navíc se vracím do důvěrně známého prostředí. Mýlila jsem se. Navzdory usilovné snaze se mi podařilo v prvních dnech jet třikrát v protisměru, což je horší skóre, než jaké jsem měla v Anglii.

Jsme doma už devět měsíců a já pořád mívám pocit pravolevé nejistoty. Nakonec je spravedlivé, že tyto pocity mám v obou zemích stejné:))

Na půlcestách

Náš prozatímní anglický domov jsme našli jižně od Londýna, v půvabných končinách hrabství Surrey. Žili jsme tam na usedlosti položené kousek od vesnice srostlé s malým městečkem, takže cesta kamkoliv začínala a končila na úzkých až uzounkých silničkách, které se hustě větvyly od hlavní cesty.

Když jsem tam přijela poprvé, tak jsem po projetí pár dobrodružných mil došla k závěru,

že místní musí ovládat nějaká kouzla, protože silnice nejsou zataraseny mrtvolami a vraky aut. Zkusím vám to vysvětlit.

Na většině míst hrabství Surrey se rozkládá ten nejhezčí a nejzelenější anglický venkov, jaký můžete znát ze starých obrazů. Krajina je tu kadeřavá tisíci prastarými duby, lemovaná nekonečnými pásy vysokých a hustých živých plotů.

Ze silnic je málokdy nějaký výhled, a popravdě obvykle není pořádný výhled ani na tu silnici. Úcta k soukromému majetku vede k tomu, že nejen pole mají staleté meze, ale i silnice si zachovaly šířku pohodlnou maximálně lehčím bryčkám. Na některých místech musely mít s vyhýbáním problémy i formanské vozy!

Pokud roste u silnice krásný starý strom, nikoho nenapadne ho pokácet – cesta se prostě zúží a strom obejde. Je tedy jasné, že vyhýbání aut, o nákladčích ani nemluvíme, je náročnou logistickou disciplínou. A to jsem se ještě nezmínila o vesnických cestách, kde se navíc parkuje a k projetí tak zůstává místo s bídou na šířku jednoho auta.

Nemusela jsem tam žít dlouho, abych pochopila, jak to s tím kouzlem je. Je to obyčejná slušnost. Vzhledem k tomu, že cesty jsou úzké prakticky všude, přechází každý řidič plynule z role pouštícího do role pouštěného. Nemyslím si, že by zdejší obyvatelé tak velmi milovali bližního svého, ale většina z nich pochopila, že slušnost je skvělý nástroj, díky kterému se snižuje stres a zvyšuje celková rychlost cestování.

Takže se řidiči nejen navzájem pouští, ale obvykle si i přátelsky pokynou. A funguje to.

M25

Největší parkoviště světa. Jestlipak víte, které to je? Ano, takto nazývají Angličané okruh kolem Londýna, proslulou dálnici M25.

Důvody k tomuto tvrzení lze snadno pochopit – stačí se pokusit ji použít v době dopravní špičky.

Když jsem tam postávala v kolonách zahrnujících všechny tři až čtyři použitelné pruhy, vzpomněla jsem si mnohokrát na knížku Terryho Pratchetta a Neila Gaimana Dobrá znamení, kde se tvrdí, že démon ovlivnil zeměměřičské práce tak, aby dálnice tvořila ďábelské znamení odegra.

To má za následek nemožnost projet dálnici plynule. Za takových okolností stres roste a duše zuřících motoristů jsou denně hromadně dováděny ke hříchu. V knize to bylo uvedeno jako příklad moderní a efektivní práce mocností pekelných a po svých zkušenostech s M25 musím uznat, že na tom něco bude.

Dalším aspektem, který může udělat z jízdy po této dálnici pekelnou záležitostí, je absolutní nedostatek čerpacích stanic. Když tento fakt zkombinujete s velkou pravděpodobností, že uváznete v nějaké pomaličku se posunující koloně, jsou výsledky nasnadě. Abych vám napověděla – na benzínkách jsou také toalety...

Nafta mi sice na dálnici nikdy nedošla, ale pamatuju si velmi živě jednu ranní jízdu, kdy jsem vezla svého muže od nás na letiště Luton, které je severozápadně od Londýna. My jsme bydleli na jihu kousek pod M25. Bylo to jeden a půl hodiny tam a na otočku jsem jela zpátky.

Zapadla jsem do nejhoršího provozu a po čase se ohlásily ony nutkavé fyziologické potřeby. Tehdy jsem ještě onu krutou pravdu o neexistenci běžných motoristických služeb neznala, takže jsem se se zařatými zuby posunovala v nekonečných kolonách a věřila, že někde nějaká pumpa být musí.

Nebyla. Ta první a jediná na jižní části dálnice byla až za mým sjezdem. Ale ano, dojela jsem domů a přežila bez potupné nutnosti hledat úkryt v živých plotech, ale každý z vás, kdo něco takového zažil, ví, že to bylo nezapomenutelné.

Takže až si vyrazíte na výlet do Anglie a cesta vás přivede na M25, vzpomeňte si na ďábelské znamení odegra a radši se důkladně připravte – na všechno.

Dagmar Ruščáková

Z kroniky obce Doubravice

Volby do Národního shromáždění a senátu byly 18. 4. a 25. 4. 1920. Volby byly konány ve školní budově. O výsledcích voleb podle stran není v archivu záznamů. V obci nebylo tehdy pevně organizovaných stran až na Národní demokracii, kterou vedl Fr. Munzar, v Zálesí. Národní demokracie získala u nás dosti hlasů. Byli v ní organizováni dělníci a rolníci. Doba nevyjasněnosti politických

názorů. Hojně hlasů obdrželi čeští socialisté. Vcelku v ČSR zvítězily strany socialistické, proto musela odstoupiti vláda Dr. Kramáře a vládu převzal Tusar, soc. dem. Rozčlenění národa do více politických stran přimělo občana Jindřicha Hencla, kováře, k napsání dopisu pres. republiky, T. G. Masarykovi, aby působil k tomu, by u nás byla pouze strana jedna.

27. 5. 1920 byla provedena volba pres. republiky. Jednomyslně zvolen T. G. Masaryk, osvoboditel národa, ryzí charakter, pravý demokrat a vůdce zahraničního odboje.

Živelné hnutí proti národnímu útlaku, který na Královédvorskú byl hodně ve všech směrech pocíťován, vyrostlo také hnutí proti Římu vedené řím. katol. Knězem Boh. Hnízdem ze Dvora Králové n. L. Výsledek pořádaných schůzí ve městě i v okolí projevil se hromadným vystupováním občanů z církve řím. katol. a vstupem do církve čsl. Myšlenkový kvas zachvátil také venkov. U nás byl o hnutí značný zájem. Toho využila polit. organisace národně demokratická a svolala na 28. 11. do hostince U Holanů veřejnou schůzi, na které promluvil farář Hnízdo na téma „Řím, Bílá hora, Habsburkové“. Účast byla ohromná. Výsledek schůze byl ten, že si přítomní zvolili výbor, který měl řídit celé hnutí v obci. Ve výboru byl Jos. Malý, starosta obce, Fr. Josífko, říd. učitel, Fr. Munzar, hajný v Zálesí, a zástupci okolních obcí. Pro přistoupení hodně agitoval Václav Nosek, ml. pekař a Rud. Vondrouš na Velehrádku. Občanstvo hodně přestupovalo a část váhalo. Řím. katol. farář Dítě v Lanžově ostře vystoupil proti a v kázáních odpadlíkům hrozil věčnými tresty. Vše bylo marné. Hnutí šířilo a rostlo.

Z legionářů se vrátil 8. 8. 1920 Jos. Štěpán a dne 21. 8. 1920 Frant. Machek, truhlář. Z italského zajetí jako legionář se vrátil 19. 9. 1920 Jan Půr. Životní dráhu v různých útvech legií popsali všichni legionáři v albu, které je v archivu Sokola.

21. 9. 1920 navrhl učitel Josef Černý ve výborové schůzi Sokola, abychom dali podnět

k vybudování Památníku padlých. Návrh byl přijat. 28. 9. 1920 byla U Hrdinů společná schůze všech místních spolků, organizací, samosprávy a Kampeličky, kde podaný návrh byl všemi účastníky schválen a ustálen pracovní výbor.

V roce 1920 čítala těl jed. Sokol 70 členů, 37 členek, dorostenců 16, dorostenek 16. Žactvo začalo cvičiti 1. října 1920. Přihlásilo se 16 žáků. Cvičení vedl Jos. Štěpán. 30. května bylo v Doubravici cvičení V. okrsku. Cvičení se zúčastnily veškeré okolní jednoty. Cvičení bylo na pozemcích Jos. Klesala. Koncert v lese Lísku. Stravování členstva musela obstarati místní těl. jed. Sokol. Kuchyni vedl Em. Voňka. Technickou stránku vedl se svými spolupracovníky náčel. Fr. Machek a náčelnice Marie Baryharová a Anna Baliharová. Veškeré tehdejší těžkosti stravovací, technické byly překonány společnou a obětavou prací členů a členek Sokola.

VII. všesokolského sletu v Praze se celkem zúčastnilo 66 členů, členek, dorostu a dorostenek. Členstvo vedl Frant. Machek, členky Marie Baryharová a dorostenky Anna Baliharová. Stravování, tj. potřebné naturálie na stravování musel každý vzíti s sebou a v Praze vše župa hromadně odevzdal ČOS. Stravování bylo společné. Slet byl konán k přání pres. rep. T. G. Masaryka, abychom cizině ukázali rychlou a úspěšnou konsolidační stránku státu. Slet se po všech stránkách plně zdařil.

Lucie Baliharová

Významná životní jubilea oslavili a oslaví:

říjen

Vlastimil Jarolímek

Petr Pařík

Miroslav Šinkman

Čeněk Petřík

Ludmila Ježková

listopad

Vratislav Tomeš

Martin Horáček

prosinec

Jiří Salavec

Srdečně blahopřejeme!

Pozvánka

⇒ Dýně a strašidla

Základní škola v Dubenci pořádá tajuplnou cestu pro odvážné předškolní a mladší školní děti spojenou se zdobením dýní. Sraz v pondělí 31. října 2011 v 17.30 před školou. Nejprve je na programu zdobení dýní, pak cesta noční tmou za strašidly. S sebou vezměte 5,- Kč na materiál, drobné přírodniny: listy, šípky, jeřabiny, kaštiny apod. (Přírodniny nejsou podmínkou, pokud nemáte, organizátoři akce vám je darují.) V případě deště se akce odkládá na 2. listopadu.

⇒ Keňa, Tanzánie, Zanzibar

Další z oblíbených přednášek pana Petra Baudyše se bude konat v hostinci U Hrdinů v sobotu 12. listopadu od 18 hodin. Přijďte se prostřednictvím spousty fotografií, několika krátkých videí a poutavého vyprávění seznámit s těmito africkými zeměmi. Vstupné 50 Kč.

⇒ Vánoční dílna pro děti a dospělé aneb možná přijde i Mikuláš

V sobotu 3. prosince od 14 do 17 hodin vás v hostinci U Hrdinů čeká tradiční výroba rozličných vánočních dekorací, ozdob a dárečků, malování na trička a tašky. Bavlněné tričko, nejlépe světlé, a pracovní oděv s sebou. Tašky si můžete zakoupit na místě. Vstupné dobrovolné.

Uvítáme kreativní dobrovolníky, kteří by se se svými nápady zapojili do tvoření s dětmi na této akci. Případní zájemci volejte hlavní organizátorku Katku Hornychovou - 608 93 93 18.

Pro bystré hlavy

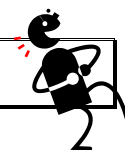
Skrývačky (česká města)

Dítě zapřelo učiteli svoji babičku.
Dohodnu si to přímo s tvým velitelem.
Lidé z města chovatele neposlechli.
Vše leželo na třech ebenových deskách.
Ticho mu továrníkovy děti záviděly.
Ani zblízka daňka lovec netrefil.

Jiná chodba už tímto směrem nevede.
Přines lanýže zítra odpoledne k nám.
Líbí se mi okolí našeho malého města.
Zalij kopr a hadici zase hned uklid.
Líbí se mi šestá borovice od kraje.
Kuchař opepří bramborovou polévku.
Lano povol a rychle uskoč stranou.
Tak velký náklad nosím každý týden.

Ing. Josef Brož

Pro zasmání

„Kteří živočichové jsou nejpoctivější?“

„Ryby. Neberou a neberou.“

„Chtěl bych, abychom měli dvě děti.“

„To bude jednoduché, hned po svatbě je přivezu od babičky.“

„Pepo, mám pro tebe dvě zprávy, jednu dobrou a jednu špatnou.“

„Tak nejdřív tu dobrou.“

„Airbag v našem autě funguje bezvadně.“

Já budu mít bratříčka.

Jak to víš?

No, když byla v nemocnici maminka, tak mi odtud přinesla sestřičku. Teď je v nemocnici tatínek.

Policista: Pane řidiči, neviděl jste červenou?

Řidič: Viděl, ale nefungují mi brzdy.

Manželka: Nevěřte mu, vždyť je namol.

Jsou prý dva druhy žen - pomalé a rychlé. Ty pomalé jsou coury a ty rychlé běhny.

Miláčku, co sis myslela, když jsem přišel ráno domů s tou ošklivou modřinou?

Když jsi přišel domů, tak jsi ji ještě neměl.

Nový farář byl před svým prvním kázáním tak nervózní, skoro ani nemohl mluvit. A tak se zeptal přítomného arcibiskupa, co má dělat, aby se uvolnil. Ten mu poradil: „Kápněte si do vody trochu vodky, uvidíte, že po pár hltech budete trochu klidnější“. Farář poslechl a skutečně, cítil se tak dobře, že by dokázal mluvit ve vichřici.

Po bohoslužbě se vrátil do sakristie, kde našel lístek od arcibiskupa:

... Vážený Otče, příště si nalijte vodku do vody, ne vodu do vodky. Připojuji pár poznámek, aby se neopakovalo to, co jsem viděl na dnešní mši. - Na okraj kalicha není nutné dávat kolečko citrónu. - Ty kabinky v boční lodi jsou zповědnice, ne toalety. - Snažte se neopírat o obraz Panny Marie, a už vůbec ji nemusíte objímat a líbat. - Máme 10 přikázání, ne 12. - Apoštolů bylo 12, ne 7, a žádný z nich nebyl trpaslík. - Našeho Pána, Ježíše Krista a Jeho Apoštoly nenazýváme JC & His Boys. - Svatému Kříži neříkáme Velký Těčko. - David porazil Goliáše prakem a kamenem, není pravda, že by ho dojebal. - Jidáše neoznačujeme za z*urveného zmr*a. - Otec, Syn a Duch Svátý nejsou Fotr, Junior a Strašidlo. - Svěcená voda je na požehnání, nikoliv na osvěžení zátylku. - Nikdy se nemodlete vsedě na schodech před oltářem. - Hostie

nejsou chipsy, tedy je nepřikusujeme k vínu, ale rozdáme věřícím. - Věřící vhazují příspěvky do pokladničky dobrovolně, nápis: "Vaše spropitné - můj plat" je tedy na pokladničce zcela zbytečný. - Hříšníci půjdou do pekla, ne do p*či. - Při otčenáši je možno zvedat ruce k nebesům, ale ne se kývat do vlny. - Vaši iniciativu, aby si všichni přítomní zatancovali, hodnotím kladně, ale dělat vláček po celém kostele, to tedy nemusíte. Na konci modlitby říkáme Amen a ne Šlus a z kazatelny se chodí po schodech, nejedí se po zábradlí! DŮLEŽITÉ: Ten, co seděl v koutě u oltáře, a o kterém jste tvrdil, že to je buzík v sukni a transvestita bez mejkapu, to jsem byl já. Doufám, že do příští neděle tyto nedostatky napravíte. Jinak, na první kázání to bylo celkem dobré.

Svůj Občasník najdete také na: www.doubravice.cz

O zaslání dalších čísel na váš e-mail si napište na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.